

Folketingets Boligudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 18. januar 2010

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail ism@ism.dk

IOR/ J.nr. 2009-1835

Under henvisning til Folketingets Boligudvalgs brev af 11. december 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 103 (BOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Jensen (S).

Spørgsmål nr. 103:

”Ministeren bedes redegøre for, hvad status er for boligsocial anvisning, så ressourcesvage grupper anvises til boligafdelinger med færrest boligsociale problemer, og herunder hvor mange kommuner og boligorganisationer, der har anvendt den udvidede kommunale anvisningsret, og om der er udarbejdet oversigter over den boligsociale anvisning i kommuner med flest boligsociale problemer, jf. regeringens strategi mod ghettoisering fra 2004?”

Svar:

Kommuner kan beslutte at anvende kombineret udlejning i de mest udsatte boligområder. Social- og Indenrigsministeriet offentliggør hvert år en liste over udsatte boligområder, som opfylder lovens objektive krav, og som derfor kan anvende kombineret udlejning. Kommuner, som beslutter at indføre kombineret udlejning, skal hvert år indberette til Indenrigs- og Socialministeriet, i hvilket omfang reglerne anvendes.

I den forbindelse skal kommunerne også oplyse, hvorvidt de benytter sig af 100 procents anvisning i de afdelinger, der er omfattet af kombineret udlejning, eller om der er indgået aftale med boligorganisationerne om forhøjet anvisning i de afdelinger, der ikke er omfattet af kombineret udlejning.

Siden 2005 har fire kommuner besluttet at indføre kombineret udlejning. I de senere år har to kommuner reelt afvist boligsøgende kontanthjælpsmodtagere m.fl., jf. besvarelse af spørgsmål 108. Med henblik på at få et bredere grundlag for en vurdering af effekterne af kommunernes anvisningspraksis

vil spørgsmålet indgå i en samlet evaluering af anvendelsen af de forskellige udlejningsværktøjer i flere kommuner.

Mulighederne for at anvende boligsociale redskaber, som for eksempel udvidet kommunal anvisning, strategisk er blevet forbedret med styringsreformen i 2009, hvor regeringen har indført et krav om en styringsdialog. Kommunalbestyrelsen og de almene boligorganisationer i kommunen skal regelmæssigt afholde møder, bl.a. om udviklingen i de enkelte boligområder. Herved styrkes samarbejdet mellem kommuner og boligorganisationer om en fælles indsats i de afdelinger, der har problemer, ligesom en negativ udvikling i afdelinger med begyndende vanskeligheder forebygges. Denne udvikling af mulighederne for at styre beboersammensætningen indgår i undersøgelsen af den kommunale praksis for boligsocial anvisning i udsatte boligområder.

Karen Ellemann

/ Mikael Lynnerup Kristensen